

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/52/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813208660
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813208660.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa U. I., trvale bytom M. O., t.č. G. O., Z. XXX, zastúpeného JUDr. V. E., advokátkou so sídlom v O., C. cesta X proti odporcovi GE M., a.s., so sídlom K., K. 7, T.: XX XXX XXX, zastúpeného M. L., s.r.o., so sídlom K., O. 2, o určenie neplatnosti podmienok spotrebiteľského úveru, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 17. októbra 2013, č.k.11C/90/2013-43, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania zmeňuje tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením konanie zastavil a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania v sume 110,23 Eur na účet Advokátskej kancelárii M. L., s.r.o., so sídlom v K., O. 2, T.: XX XXX XXX, č. XXXXXXXXXXX/XXXX, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal určenia, že zmluva o úvere a ďalších úverových produktoch č. XXXXXXXXX zo dňa 11.03.2008 uzavretá medzi účastníkmi je bezúročná a bez poplatkov. Právna zástupkyňa navrhovateľa vzala v priebehu konania návrh v celom rozsahu späť. Poukazujúc na § 96 ods. 1, 2 O.s.p., keďže navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť a odporca so späťvzatím návrhu súhlasil, súd prvého stupňa konanie zastavil v súlade s § 96 ods. 1,3 O.s.p.. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., v zmysle ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Z procesného hľadiska zásadne platí, že ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., zavinil zastavenie konania, a preto je povinný odporcovi jeho trovy nahradiť. Právny zástupca odporcu si podaním zo dňa 23.10.2013 uplatnil trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnych služieb po 60,07 Eur, (prevzatie a príprava právneho zastúpenia, vyjadrenie k návrhu zo dňa 10.07.2013, konanie pred súdom - pojednávanie dňa 17.10.2013) podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z v znení platnom do 1.7.2013, § 13a ods. 1 písm. c/, d/ cit. vyhlášky), čo predstavuje spolu sumu 180,21 Eur + 20% DPH, 3 krát režijný paušál v sume 7,81 Eur (platný pre rok 2013), čo predstavuje sumu 23,43 Eur + 20 % DPH). Ďalej vznikli trovy z titulu náhrady cestovného / cesta zo Žiliny do Prievidze a späť motorovým vozidlom C. A., evidenčné číslo J pri priemernej cene benzínu k 17.10.2013 1,47 Eur na 1 liter, pri priemernej spotrebe 11,9 l na 100 km spolu v sume 21,97 Eur, základná náhrada za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách je 0,183 Eur na 1 km je 22,98 Eur. Spolu cestovné predstavuje sumu 44,95 Eur a náhrada za stratu času za účasť na pojednávaní dňa 17.10.2013 6 polhodín á 13,02 Eur je spolu v sume 78,12 Eur. Celkom trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 367,43 Eur. Trovy právneho zastúpenia boli uplatnené v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Avšak po preskúmaní veci, posúdení majetkových pomerov navrhovateľa uvedených v podaní zo dňa 21.10.2013 a preukázaných čiastočne listinami, s prihliadnutím na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah

medzi účastníkmi konania, súd s prihliadnutím k tomu, že navrhovateľ vzal návrh späť bez uvedenia dôvodu a podstatnou mierou prispel k zastaveniu konania, dospel k záveru, že sú tu dôvody pre uplatnenie ustanovenia § 150 ods. 1 prvej vety O.s.p.. Odporcovi priznal náhradu trov konania čiastočne, a to v rozsahu 30 %, čo po zaokrúhlení znamená, že mu patrí náhrada trov konania vo výške 110,23 Eur. Čiastočné priznanie trov konania odporcovi v rozsahu 30 % súd videl v tom, že nenesie žiadnu procesnú zodpovednosť na zastavení konania a práve navrhovateľ svojím postojom v konaní, ktorým zobral návrh späť spôsobil zastavenie konania. V ekonomických, sociálnych, majetkových pomeroch videl súd dôvod na priznanie trov konania odporcovi v rozsahu 30 %. Navrhovateľ je evidovaný na ÚPSVaR v Prievidzi od 15.06.2013. V Sociálnej poisťovni bol nahlásený ako SZČO od 01.07.2005 do 30.06.2013. Z výpisu zo Živnostenského registra SR vyplýva, že má pozastavenú činnosť na jednotlivé predmety podnikania od 31.05.2012 do 30.05.2015. Má hlásený trvalý pobyt na Mesto O. a nevlastní žiadne hnutelné a nehnuteľné veci. Na pojednávaní síce navrhovateľ tvrdil, že platí vyživovaciu povinnosť v sume 100 Eur dobrovoľne a ani na základe výzvy súdu zo dňa 22.10.2013 nepredložil súdne rozhodnutie o výške jeho vyživovacej povinnosti. Navyše, ak by súd aj osvojil tvrdenie o tom, že platí výživné v sume 100 Eur na mal. dieťaťa, tak úhrada trov konania odporcovi v sume 110,23 Eur, ktoré je jednorázovým poplatkom nemôže výrazne zaťažiť jeho finančnú situáciu. Priznať odporcovi plnú náhradu trov konania by bolo značnou tvrdosťou zákona nielen s poukazom na nepriaznivú finančnú situáciu navrhovateľa, ale aj s poukazom na to, že snahou navrhovateľa bolo docieľiť ochranu svojho spotrebiteľského práva, ktoré sa mu javilo za porušené, čo ho v podstate viedlo k súdnemu uplatneniu nároku.

Proti tomuto uzneseniu, a to jeho výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že jeho majetkové a finančné pomery sú dlhodobo nepriaznivé, v konaní bolo preukázané, že nevlastní žiadny hnutelný ani nehnuteľný majetok a nemá žiadne majetkové práva ani stabilný príjem. Ďalej uviedol, že príležitostne pracuje brigádnicke na stavbách, kde vykonáva pomocné práce. V čase zimných mesiacov je bez akéhokoľvek príjmu a je odkázaný na svojich príbuzných a známych. Pokiaľ na pojednávaní uviedol, že prispieva na výživu maloletého dieťaťa, nemal tým na mysli pravidelné platenie výživného, ale len podľa aktuálnych možností. Výživné mu nebolo určené súdnym rozhodnutím, ale na základe dohody rodičov, preto nemohol súdu predložiť o tejto skutočnosti dôkazy. Je pravdou, že súd v rozhodnutí čiastočne zohľadnil majetkovú a finančnú situáciu navrhovateľa, avšak nezohľadnil skutočnosť, že je úplne nemajetný a bez akéhokoľvek príjmu. Uvedená skutočnosť vyplýva z predloženého tlačiva a listinných dôkazov príslušných inštitúcií. Súd v rozhodnutí vychádzal zo skutočnosti, že pokiaľ platí navrhovateľ výživné 100 Eur, nemôže ho jednorázový poplatok 110,23 Eur zaťažiť. Priznanie trov v rozsahu 30% sa navrhovateľovi javí ako neprimerané. V čase podania návrhu navrhovateľ vychádzal zo skutočnosti, že Okresný súd Prievidza v inom identickom spore rozhodol v prospech navrhovateľa. Až na pojednávaní bol navrhovateľ oboznámený s iným rozhodnutím Okresného súdu Prievidza, o ktorom koná odvolací súd, čím bolo vyvolané späťvzatie návrhu. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania zmenil a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal uznesenie v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v tejto časti podľa § 220 O.s.p. zmeniť.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Výnimkou zo zásady zodpovednosti za výsledok je § 150 ods.1 O.s.p., ktorý umožňuje súdu, aby vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa účastníkovi, ktorý by inak mal právo na náhradu trov konania, túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznal. Úvaha súdu, či ide o výnimočný prípad a či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vždy zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výnimočnú povahu. Pri skúmaní, či sú v konkrétnej veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa, súd prihliada jednak k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania, ako aj k okolnostiam, ktoré viedli k uplatneniu nároku, k postoju účastníkov v priebehu konania a pod. Rozhodnutie o náhrade nákladov sa nemá javiť ako tvrdosť voči účastníkom a nemá odporovať dobrým mravom. Úvaha súdu o tom, že či sa jedná o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa musí vždy vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Súd musí svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodniť.

Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 07.05.2013 domáhal proti odporcovi určenia neplatnosti podmienok spotrebiteľského úveru konkrétne, zmluvy o úvere a ďalších úverových produktov, uzavretej medzi účastníkmi konania s tým, že je bezúročná a bez poplatkov. Neskôr v priebehu konania právna zástupkyňa navrhovateľa vzala návrh späť. Súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol s poukazom na § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a k náhrade trov konania zaviazal navrhovateľa, keďže tento zavinil svojím späťvzátím návrhu zastavenie konania. Výšku náhrady trov konania, priznanej úspešnému odporcovi určil s poukazom na § 150 ods. 1 O.s.p. a náhradu trov konania odporcovi priznal v rozsahu 30 % z celkových trov konania, ktoré by mu patrili.

V danej veci však mal odvolací súd za to, že v konaní boli dostatočne preukázané dôvody pre aplikovanie ust. § 150 ods. 1 O.s.p. tak, aby navrhovateľovi nebola uložená povinnosť platiť náhradu trov konania vôbec. Odvolací súd konštatuje, že navrhovateľ splnil predpoklady, ktoré zákon pre aplikáciu § 150 ods.1 O.s.p. ukladá. Z tlačiva pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorým odôvodňuje svoju žiadosť o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov je preukázané, že navrhovateľ do 31.05.2012 bol živnostníkom. Od 31.05. 2012 do 30.05.2015 má prevádzkovanie živnosti pozastavené. V súčasnosti je bezdomovcom s miestom bydliska Mesto Prievidza. Je rozvedený a po dohode s matkou maloletej dcéry Q. platí výživné mesačne vo výške 50 Eur. Jeho jediným zdrojom príjmu sú príležitostné brigády. Nevlastní žiadny nehnuteľný ani hnutel'ný majetok. Počas príležitostných brigád mu ubytovanie zabezpečuje zamestnávateľ. Napriek tomu, že v konaní bol úspešný odporca, keďže navrhovateľ zobral svoj návrh späť, čím zavinil zastavenie konania, v prípade navrhovateľa vzhľadom na jeho majetkové a sociálne pomery, ako aj skutočnosť, že predmetom v danej veci bol spotrebiteľský vzťah medzi účastníkmi konania, odvolací súd vidí opodstatnenosť použitia § 150 ods. 1 O.s.p. v celom rozsahu. V danej veci nepriznanie náhrady trov konania odporcovi zodpovedá okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby rozhodnutie nebolo neprímerane tvrdé voči navrhovateľovi, čím zároveň neprímerane nezasiahne do majetkovej sféry odporcu.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 220 O.s.p. zmenil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods.1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ju neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.